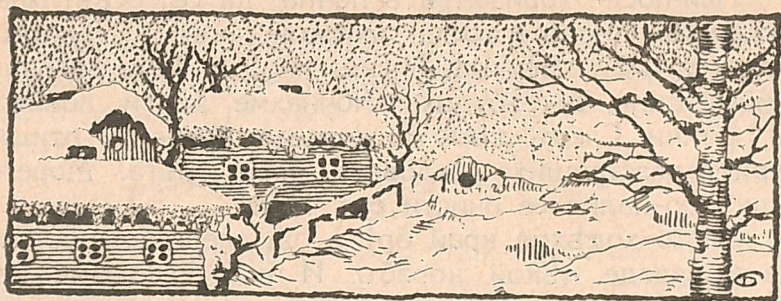

БАБА МАРТА

Сѣчковцитѣ, че сж лютѣ
До единѣ ги знаемѣ,
Но на тази Баба Марта
Какѣ да се не маемѣ,
Какѣ да се не чудимѣ!

А кѣмѣ обѣдѣ току видишѣ
Като се разплаче,
Сълзи лѣе и нарежда,
Сякашѣ е сираче.

Рано сутринѣ на простора
Като слѣнце грѣе,
И на всички по земята
Радостно се смѣе.

Поотдѣхне. . . А на вечерѣ
Баба Марта стара,
Зафучи и замармори,
Сякашѣ, че се кара.

А нощеска: охка, пжшка,
Трупа снѣгѣ — бѣснѣ . . .
Станешѣ заранѣ, катѣ момиче —
Тя ти се засмѣе.

Сѣчковцитѣ, че сж лютѣ
До единѣ ги знаемѣ.
Но на тази Баба Марта
Какѣ да се не маемѣ,
Какѣ да се не чудимѣ!